

вивчивши механізми креативності, її можна усвідомити і розвинути як ресурс.

*Л. І. Данілова, канд. екон. наук, доц.,
кафедра фінансів підприємств*

УДОСКОНАЛЕННЯ СТРУКТУРИ НАВЧАЛЬНИХ КУРСІВ ЯК ЗАСІБ ПІДВИЩЕННЯ РІВНЯ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ З СПЕЦІАЛЬНОСТІ «ФІНАНСИ»

Входження в Болонський процес КНЕУ передумовлює формування найоптимальнішої структури навчальних курсів при підготовці фахівців з університетською освітою. На наш погляд, підготовлений і розроблений фахівцями КНЕУ Індивідуальний план студента на чотири роки, який вже розданий студентам 1 курсу 2005 р., потребує, на наш погляд, суттєвого поліпшення. З цією метою вважаємо за доцільне і необхідне при підготовці фахівців з спеціальності «Фінанси» змінити періоди і перелік читання курсів. Треба передбачити введення курсу «Гроші та кредит» вже у третьому семестрі (11 курс 1 півріччя), а новий курс «Теорія фінансів» студенти повинні прослухати і здати іспит у четвертому семестрі (11 курс 2 півріччя). Зарубіжна практика в університеті доводить, що цим новим курсом треба орієнтувати студента на отримання дійсно глибоких теоретичних знань по фінансах, а не опис функцій ланок і сфер діючої фінансової системи. У кінцевому рахунку студенти повинні оволодіти концепціями, які пояснюють формування вартості окремих активів, портфелів активів і цілісного комплексу активів у вигляді капіталу акціонерної компанії (корпорації) і сучасними теоретичними моделями, які розкривають фактори змін його величини.

У цьому курсі повинні знайти місце теми «Проблеми ефективності ринка капіталу», «Принципи портфельної теорії і її роль в сучасних фінансах», «Модель оцінки доходності довгострокових активів компаній» і інші. Отже, підсумуємо, що студент за два роки навчання в університеті отримає вже не тільки теоретичні основи з політичної економії, макро- і мікроекономіки, елементів з вищої математики, а й зануриться в обрану спеціальність завдяки вивченню і успішному складанню іспитів по дисциплінам «Гроші та кредит» і «Теорія фінансів». Автор глибоко переконаний в недоцільності формування квазидисципліни «Фінанси», яку

розраховано на 180 навчальних годин. На мою думку, після «Теорії фінансів» студент вже третього курсу (1 семестр) покликаний прослухати і вивчити конкретні фінансові спеціальні дисципліни по обраному фаху. Отже, в паралель студенти опановують знаннями з двох основних навчальних курсів: «Державні фінанси» і «Корпоративні фінанси» і вивчають ці дисципліни цілі два семестри, тобто увесь третій рік навчання. На четвертому курсі вже доцільно вводити читання курсів «Місцеві фінанси», «Фінансовий аналіз», «Фінансова діяльність підприємств», «Фінанси малих підприємств», «Оподаткування підприємств» і інші. І отут виникає питання: «Чи ми маємо право не викладати курс «Введення в фінансовий менеджмент» і «Введення у бюджетний менеджмент» студентам, які отримують вищу освіту в університеті. І відповідь повинна бути: «Ні, не маємо права». При цьому кількість навчальних годин (лекцій, практичних) не може бути однаковою і це цілком є закономірним.

Підготовка фахівців у магістратурі повинна базуватись на окремих засадах, пов'язаних з поглибленням академічної освіти і розширення її діапазону, тому ураховувати досвід провідних університетів світу вважаємо за доцільне. З нашої точки зору, на часі потребує подальшого глибокого обговорення серед науковців, викладачів і спеціалістів одне із принципових питань з організації підготовки фахівців у магістратурі на заході, а саме можливість вступу в магістратуру — лише після двох років набуття спеціалістом практичного досвіду роботи.

*О. О. Дем'янчук, канд. екон. наук, доц.,
кафедра політичної економії облікових ф-тів*

РОЛЬ ВИКЛАДАЧА УНІВЕРСИТЕТУ В ПІДВИЩЕННІ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ

Вища освіта в Україні — одна із провідних галузей соціально-економічного розвитку країни. Саме завдяки вищій освіті в країні формується інтелектуальний капітал нації, інвестиції в який є найефективнішими і швидко окупляються для людини, підприємства, держави і суспільства.

Сучасне українське суспільство пред'являє підвищений попит на висококваліфікованих спеціалістів із глибокими професійними знаннями, здібностями до творчого мислення, вмінням швидкого опанування практичними навичками у своїй сфері діяльності.